

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobce: Česká pošta, s.p., Praha 1, Politických vězňů 909/4, IČ: 47114983, zastoupen Mgr. Michalem Mazlem, advokátem se sídlem Praha 2, Vinohradská 938/37, proti žalovanému: Úřad pro ochranu osobních údajů, Praha 7, Pplk. Sochora 27, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 3.1.2013 zn. INSP1-3568/12-16, k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě s e z a m í t á..

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 3.1.2013 zn. INSP1-3568/12-16, a to konkrétně proti výrokům IX a X tohoto rozhodnutí. Pod výrokem IX rozhodnutí předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů rozhodl o námitce proti opatření k nápravě č. I tak, že se této námitce částečně vyhovuje, a opatření k nápravě č. I zní: zlikvidovat dosud zpracované osobní údaje v souvislosti s provozováním předmětné technologie (technologie GPS lokalizace), s výjimkou údajů vypovídajících o navštívených doručovacích místech (v rozsahu místo a čas) zpracovávaných za účelem zajištění kvality poskytované poštovní služby a vyřízení reklamací, a to ve lhůtě 3 měsíců od nabytí právní moci kontrolního protokolu, ve zbylé části námitce vyhověno nebylo.

Pod bodem X rozhodnutí rozhodl předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů tak, že částečně vyhovuje námitce proti opatření k nápravě č. II tak, že opatření k nápravě č. II zní: nezpracovávat Technologií údaje z každého pracovního dne, resp. z každého dne, kdy je doručovací okresek obsluhován, s výjimkou údajů vypovídajících o navštívených doručovacích místech (v rozsahu místo a čas) zpracovávaných za účelem zajištění kvality poskytované poštovní služby a vyřízení reklamací. Ve zbylé části námitce vyhověno nebylo.

Současně s podáním žaloby žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek. Uvedl, že likvidace osobních údajů je nevratným nápravným opatřením, jehož výkon by měl být odložen až do okamžiku, kdy zákonnost rozhodnutí správního orgánu bude soudem přezkoumána. V případě opatření pod bodem X by výkon rozhodnutí znamenal výrazný zásah do práv žalobce, neboť by bylo zásadním způsobem na újmu realizaci povinností žalobce dle zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, včetně zajišťování co nejkvalitnějších služeb v kvalifikovaném veřejném zájmu. S ohledem na povahu vytýkaných vad by šlo o nepřiměřený zásah do majetkových práv žalobce a nedůvodně by to žalobce omezovalo v opatřeních přijímaných jako zaměstnavatelem. Zásah do oprávněných zájmů žalobce

výkonem obou uložených opatření by byl vyšší než neprokázaná újma způsobená jiným osobám. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že se nedomnívá, že by splnění uložených nápravných opatření mohlo žalobci způsobit jakoukoli újmu na jeho právech. Ve vztahu k uložené likvidaci žalobce neuvádí, v čem konkrétně by tento zásah měl spočívat, pouze dovozuje, že v případě nařízení likvidace údajů by měl být odkladný účinek přiznán automaticky. Žalovaný poukázal na to, že žalobce by měl osobní údaje zlikvidovat v každém případě uplynutím doby podle § 5 odst. 1 písm. e) a § 20 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., která již uplynula nebo uplyne před konečným rozhodnutím soudu. Ve vztahu k druhému nápravnému opatření žalovaný uvedl, že nijak neomezuje právo žalobce shromažďovat informace, které potřebuje pro plnění svých povinností vyplývajících ze zákona č. 29/2000 Sb. nebo povinností zaměstnavatele. Proto bylo také opatření k nápravě upraveno tak, aby žalobce mohl dále zpracovávat informace o konkrétních navštívených doručovacích místech, a to v rozsahu, který je pro plnění jeho úkolů dostatečný. Opatření k nápravě zakazuje žalobci nepřetržitě a bez výjimky sledovat zaměstnance na každém kroku, neboť takové sledování je dle žalovaného v rozporu s právem na ochranu soukromí a na informační sebeurčení každého zaměstnance. Přiznání odkladného účinku by vedlo k pokračování v zásazích do práv třetích osob – zaměstnanců, což je třeba považovat za rozpor s veřejným zájmem. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.

Podle § 73 odst. 2 s.ř.s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

V daném případě bylo o shora uvedených opatřeních rozhodnuto na základě kontrolního zjištění, že žalobce provádí monitoring listovních zásilek pomocí Technologie za účelem optimalizace listovních doručovacích okrsků, využití údajů pro vyřizování reklamací a možného budoucího využívání údajů při zacílení reklamy. Kontrolující na základě získaných informací dospěla k závěru, že soustavné zpracování osobních údajů je zásah do soukromí zaměstnanců, což je v rozporu se zákonem. Proto byla žalobci uložena předmětná opatření spočívající v likvidaci osobních údajů dosud zpracovávaných v souvislosti s provozováním Technologie a v zákazu zpracovávat předmětnou Technologií údaje z každého pracovního dne a to v obou případech s výjimkou údajů vypovídajících o navštívených místech (v rozsahu místo a čas).

Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve vztahu k nařízené likvidaci osobních údajů dovozuje, že likvidace je nevratným opatřením, nijak však nedokládá, jaká újma mu likvidací osobních údajů ve vymezeném rozsahu vznikne. V případě zákazu zpracovávat údaje získané Technologií v úplném rozsahu pak má za to, že tento zákaz znamená újmu při realizaci povinností podle zákona č. 29/2000 Sb. Tvrzený nepřiměřený zásah do majetkových práv rovněž není nijak blíže konkretizován a doložen. Stejně hodnocení je třeba vztáhnout i na tvrzené omezování v opatřeních přijímaných jako zaměstnavatelem.

Smyslem přiznání odkladného účinku žalobě není obecně oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní a závažné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje

svým *mimořádným charakterem*. Soud totiž přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu.

V řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soudu nenáleží posuzovat důvodnost podané žaloby, tedy to, zda žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě soud zkoumá toliko splnění zákonem stanovených podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, které jsou zakotveny ve shora citovaném. § 73 odst. 2 s.ř.s. (1. výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 2. přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem). Při nesplnění byť jen jedné z uvedených podmínek nelze odkladný účinek žalobě přiznat.

Povinnost tvrdit a prokázat splnění těchto zákonných předpokladů, především pak vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, stíhá žalobce. Vznik tvrzené újmy přitom musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Z mimořádného charakteru institutu přiznání odkladného účinku žalobě zároveň vyplývá, že se vždy musí jednat o újmu určité intenzity a závažnosti, která má pro žalobce zásadní a citelný význam. Vznik takové újmy v souvislosti s napadeným rozhodnutím žalobce v souzené věci neprokázal.

Pokud se jedná o nařízenou likvidaci zpracovávaných osobních údajů, žalobce svůj návrh odůvodňuje pouze nevratností likvidace, ale nijak nedokládá, jaká újma mu provedením likvidace vznikne. V této souvislosti nelze nepřihlédnout k tomu, že údajů vztahujících se k informacím o navštívených doručovacích místech (v rozsahu místo a čas) se likvidace netýká. Ve stejném rozsahu žalobci není ani bráněno pro zpracovávání Technologie při doručování zásilek. Žalobce tedy neztratil zcela možnost získávat informace potřebné pro zajištění služeb v rozsahu požadovaném zákonem č. 29/2000 Sb. Jak bylo již uvedeno shora, žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nijak nekonkretizoval a nedoložil tvrzený nepřiměřený zásah do majetkových práv a omezení v opatřeních přijímaných žalobcem jako zaměstnavatelem.

Vzhledem k neprokázání toho, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly zásadní újmu, se soud již nezabýval tím, zda je v projednávané věci splněna druhá podmínka, tedy zda by přiznání odkladného účinku žalobě nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Soud tedy neshledal důvody pro přiznání odkladného účinku žalobě, a proto žalobcův návrh zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná.
(104 odst. 3 písm. c) s.ř.s.)

V Praze dne 22. dubna 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Brabcová